

РЕШЕНИЕ

№ 5233

гр. София, 08.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **4853** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Е. Х. М., депозирана чрез адв. С. С., срещу Решение от 08. 01. 2020 г., постановено по НАХД № 15380/ 2017г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав.

В жалбата се съдържат твърдения за извършени нарушения на закона и допуснати съществени нарушения на процесуални правила – самостоятелни отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т.1. и т. 2 от НПК, като се сочи, че липсват доказателства за техническата изправност на средството, с което е измерена скоростта.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“ /ОПП/ редовно призован, не се представлява в производството по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и изложените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в законоустановения срок и от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на контрол, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

С решението е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 16-4332-009827 от 30. 05. 2017 г., издадено от зам. – началник към ОПП-СДВР, с което на касатора за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 1 Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 450 /четирисотин и петдесет/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца.

При разглеждане на спора по същество, районният съд е приел за установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, като се е позовал на редовно съставения АУАН по смисъла на чл. 189, ал.2 от ЗДвП, на показанията на актосъставителя и на останалите събрани по делото доказателства. Прието е още, че размерът на наложената санкция е съответна извършеното нарушение.

Настоящата касационна инстанция намира, че Софийският районен съд е допуснал съществено процесуално нарушение по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК във вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото. Фактическите изводи на съда не са формирани при спазване правилата на чл. 107, ал. 2 – 5 от НПК - след събиране и проверка на всички необходими доказателства. Съдът е допуснал процесуална пасивност, което е в нарушение на задълженията му по чл. 13 от НПК, както и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от НПК във вр. вр. с чл. 84 от ЗАНН. Съдът не е събрал всички доказателства, които са били необходими за разкриване на обективната истина. Не е изследвал въпроси, които са от съществено значение за правилното решаване на делото, а именно: по делото не е установена годността на конкретното техническо средство, което е измерило скоростта на движение на автомобила и което е послужило като основание за налагане на санкцията. Съдът е следвало да установи всички относими факти и обстоятелства чрез допустимите доказателствени средства, в това число чрез събиране на доказателствени средства, в изпълнение на задълженията му по чл. 107 от НПК, което в случая не е направено.

Отделно от това, така постановеното решение е необосновано, тъй като районният съд не е изложил каквито и да било съображения на посочени в жалбата твърдения, а именно че в наказателното постановление и в АУАН не се съдържа точното място на извършване на нарушението и дали е съществувало ограничение, въведено с пътен знак Е-24 на скоростта на същото място, не е посочено дали е приет толеранс на грешка при отчитане на скоростта с техническото средство, с оглед допустимата грешка при отчитане. Лаконичността на мотивите в конкретния случай е приравнена на липса на такива, тъй като съдът по никакъв начин не е обсъдил възраженията на жалбоподателя относно нарушение на чл. 34 от ЗАНН, наличие на знак Е-24, липса на посочено местоположение на установеното нарушение, припаднат ли е толерансът от 3 % при отчитането на скоростта от техническото средство, както и относно възражението в жалбата, че в случая административнонаказващият орган е следвало да издаде електронен фиш, а не наказателно постановление. Всички тези възражения е следвало да намерят отговор в мотивите на първоинстанционния съд, което обаче не е сторено по никакъв начин.

Изложеното обосновава извод за допуснато съществено нарушение на закона,

нарушило правото на защита на санкционираното лице, което представлява касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, което предвид необходимостта от събиране на доказателства по възраженията на наказаното лице, обуславя извод за отмяна на оспореното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда

По посочените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 08. 01. 2020 г., постановено по НАХД № 15380/ 2017г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав.

ВРЪЩА делото на Софийския районен съд за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.